

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 25. mája 2011 v trestnej veci obvinenej **I. C. pre pokračovací trestný čin podvodu** podľa § 250 ods. 1, ods. 5 zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Trestný zákon) vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 1T 118/2007, o dovolaní, ktoré podala obvinená prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. M. B., advokátky v D., proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 29. septembra 2010, sp. zn. 2To 67/2010, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej I. C. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok z 11. decembra 2009, sp. zn. 1T 118/2007, bola obvinená I. C. uznaná za vinnú zo spáchania

trestného činu podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

ako súkromná podnikateľka podnikajúca na základe živnostenského listu ev. č. Ž., reg. č. X., zo dňa 10. augusta 1995, vydaného Obvodným úradom v R., pod obchodným menom I, s miestom podnikania R.

dňa 10. novembra 1997 uzavrela v Ž. dealerskú zmluvu s firmou H.H., na základe ktorej v dňoch 14. októbra 1998, 30. októbra 1998 a 1. decembra 1998 prevzala v Ž. na ul. B. rôzne druhy textilného materiálu, a to na faktúru č. X. na sumu 888 662,70 Sk, splatnú 28. októbra 1998, na faktúru č. X. na sumu 692 081,60 Sk, splatnú 30. novembra 1998 a na faktúru č. X. na sumu 671 914,60 Sk splatnú 30. decembra 1998, dlžnú čiastku za všetok prevzatý tovar neuhradila, pričom už v čase jeho prevzatia vedela, že celú dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobila H. Š. škodu najmenej vo výške 1 545 889,40 Sk,

2/

na základe dohody o prieskumnom predaji odevných výrobkov uzavretej v presne nezistenom dni v decembri 1998 a na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 1. decembra 1998 s firmou A., v sídle tejto firmy prevzala rôzne druhy textilného materiálu, a to

- dňa 3. marca 1999 na faktúru č. X. na sumu 178 844 Sk, splatnú 24. marca 1999, z ktorej uhradila celkovo 117 055 Sk,
- dňa 7. mája 1999 na faktúru č. X. na sumu 355 839 Sk, splatnú 28. mája 1999, z ktorej uhradila 30 000 Sk,
- dňa 30. júla 1999 na faktúru č. X. na sumu 83 316 Sk, splatnú 6. augusta 1999 a
- dňa 27. decembra 1999 na faktúru č. X. na sumu 247 015 Sk, splatnú 3. januára 2000, pričom už v čase prevzatia textilného materiálu vedela, že celú vyfakturovanú čiastku neuhradí, čím spôsobila A., IČO: X. škodu vo výške 865 014 Sk,

3/

v presne nezistených dňoch v roku 1999, pravdepodobne v dňoch 22. marca 1999 a 29. novembra 1999, prevzala v sídle spoločnosti I. rôzne druhy textilného materiálu, a to na faktúru č. X. na sumu 92 690,80 Sk, splatnú 5. apríla 1999 a na faktúru č. X. na sumu 58 286 Sk, splatnú dňa 13. decembra 1999, časť z prevzatých vecí v hodnote 9 006,10 Sk vrátila, časť tovaru uhradila, pričom už v čase prevzatia tovaru vedela, že celú dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobila spoločnosti I., IČO: X. škodu vo výške 150 976 Sk,

4/

v sídle firmy D. alebo na presne nezistenom mieste v R. dňa 21. mája 1999 odobrala rôzne druhy textilného materiálu v hodnote 48 117,60 Sk na faktúru č. X., splatnú 4. júna 1999, asi dňa 11. júna 1999 tovar v hodnote 4 108,20 Sk na faktúru nezisteného čísla, splatnú 25. júna 1999 a dňa 2. augusta 1999 tovar v hodnote 1 476 Sk na faktúru č. X., splatnú

16. augusta 1999, dlžnú čiastku za prevzatý tovar neuhradila, pričom už v čase prevzatia tovaru vedela, že dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobila D., IČO: X. škodu vo výške 53 701,80 Sk,

5/

v priestoroch družstva V. prevzala rôzne druhy textilného materiálu, a to dňa 26. júla 1999 tovar v hodnote 411 391 Sk na faktúru č. X., splatnú 26. októbra 1999, tovar v hodnote 6 519 Sk dňa 28. októbra 1999 vrátila, dňa 13. septembra 1999 prevzala tovar v hodnote 144 099 Sk na faktúru č. X., splatnú 13. decembra 1999 a dňa 30. septembra 1999 tovar v hodnote 3 089 Sk na faktúru č. X., splatnú 30. októbra 1999, pričom už v čase prevzatia tovaru vedela, že dlžnú čiastku za tovar neuhradí, čím spôsobila družstvu V., IČO: X. škodu vo výške 552 060 Sk,

6/

na základe zmluvy o dielo uzavretej dňa 27. augusta 1999 so spoločnosťou G. v sídle spoločnosti V. prevzala rôzne druhy textilného materiálu, a to dňa 13. septembra 1999 na faktúru č. X. na sumu 6 120 Sk, splatnú 1. októbra 1999 a dňa 30. novembra 1999 na faktúru č. X. na sumu 138 580 Sk, splatnú 30. decembra 1999, dlžnú čiastku za prevzatý tovar neuhradila, pričom už v čase jeho prevzatia vedela, že dlžnú čiastku za tovar neuhradí, čím spôsobila spoločnosti G., IČO: X. škodu vo výške 144 700 Sk,

7/

z priestorov firmy I. odobrala rôzne druhy textilného tovaru, a to dňa 21. septembra 2000 v hodnote 24 752,50 Sk na faktúru č. X., splatnú 30. septembra 2000, z ktorej neuhradila sumu 11 152,50 Sk, na základe dodacích listov dňa 28. júna 2000 tovar v hodnote 25 500 Sk, dňa 21. septembra 2000 tovar v hodnote 10 824 Sk a dňa 12. októbra 2000 tovar v hodnote 5 950 Sk, dlžnú čiastku za prevzatý tovar neuhradila, pričom už v čase jeho prevzatia vedela, že celú dlžnú čiastku za tovar neuhradí, čím spôsobila I., IČO: X. škodu vo výške 67 026,50 Sk,

8/

dňa 3. novembra 1999 na základe ponuky obchodného zástupcu firmy R., prevzala na presne nezistenom mieste v M. štyri dámske kabáty v celkovej hodnote 13 530 Sk a to na faktúru

č. X., splatnú 17. novembra 1999, faktúru neuhradila, pričom už v čase ich prevzatia vedela, že dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobila R., IČO: X. škodu vo výške 13 530 Sk,

9/

dňa 16. novembra 1999 prevzala v sídle firmy M. rôzne druhy textilného materiálu v hodnote 24 267,90 Sk, na faktúru č. X., splatnú 25. novembra 1999, faktúru neuhradila, pričom už v čase prevzatia tovaru vedela, že dlžnú čiastku za tovar neuhradí, čím spôsobila M., IČO X. škodu vo výške 24 267,90 Sk,

10/

dňa 24. júna 1997 uzavrela v K. komisionársku zmluvu so spoločnosťou D.D., na základe ktorej prevzala v priestoroch tejto spoločnosti rôzne druhy textilného materiálu, a to dňa 5. októbra 1999 na faktúru č. X. na sumu 28 008 Sk, splatnú 12. októbra 1999, dňa 4. novembra 1999 na faktúru č. X. na sumu 38 034 Sk, splatnú 11. novembra 1999, dňa 27. januára 2000 na faktúru č. X. na sumu 14 175 Sk, splatnú 31. januára 2000 a dňa 11. februára 2000 na faktúru č. X. na sumu 2 025 Sk, splatnú 23. februára 2000, dlžnú čiastku za prevzatý tovar neuhradila, pričom už v čase jeho prevzatia vedela, že dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobila spoločnosti D., IČO: X. škodu vo výške 82 242 Sk,

11/

dňa 22. augusta 2000 uzavrela v M. komisionársku zmluvu s výrobným družstvom O., na základe ktorej v dňoch 13. novembra 2000, 29. novembra 2000, 30. novembra 2000 a 29. decembra 2000 prevzala v sídle družstva rôzne druhy textilného materiálu, a to na faktúru č. X. na sumu 10 299 Sk, splatnú 22. decembra 2000, na faktúru č. X. na sumu 76 543 Sk, splatnú 14. decembra 2000, na faktúru č. X. na sumu 46 494 Sk, splatnú 20. decembra 2000, na faktúru č. X. na sumu 4 000 Sk, splatnú 20. decembra 2000, na faktúru č. X. na sumu 16 120 Sk, splatnú 20. decembra 2000 a na faktúru č. X. na sumu 9 100 Sk, splatnú 23. januára 2001, dňa 4. decembra 2000 uhradila sumu 10 300 Sk, pričom už v čase prevzatia tovaru vedela, že dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobila družstvo O., IČO: X. škodu vo výške 152 256 Sk,

12/

v sídle firmy E. prevzala rôzne druhy textilného materiálu v celkovej hodnote 200 250 Sk, a to dňa 16. decembra 2000 na faktúru č. X. na sumu 126 100 Sk, splatnú 30. októbra 2000, dňa 25. októbra 2000 na faktúru č. X. na sumu 31 200 Sk, splatnú 8. novembra 2000, dňa

6. novembra 2000 na faktúru č. X. na sumu 23 190 Sk, splatnú 20. novembra 2000 a dňa 27. novembra 2000 na faktúru č. X. na sumu 19 760 Sk, splatnú 11. decembra 2000, prevzatý tovar uhradila čiastočne v celkovej výške 70 500 Sk, pričom už v čase jeho prevzatia vedela, že celú dlžnú čiastku za tovar neuhradí, čím spôsobilá E., IČO: X., škodu vo výške 200 250 Sk,

13/

dňa 1. decembra 2000 prevzala v R. od firmy M., rôzne druhy textilného materiálu v celkovej hodnote 11 562 Sk, a to na faktúru č. X., splatnú 15. decembra 2000, dlžnú čiastku za prevzatý tovar neuhradila, pričom už v čase jeho prevzatia vedela, že dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobilá M., IČO: X. škodu vo výške 11 562 Sk,

14/

v presne nezistenej dobe začiatkom r. 2001 uzavrela dohodu o obchodných podmienkach so spoločnosťou O., na základe ktorej v priestoroch tejto spoločnosti prevzala rôzne druhy textilného materiálu, a to dňa 28. februára 2001 na faktúru č. X. na sumu 199 921 Sk, splatnú 14. apríla 2001, dňa 27. marca 2001 na faktúru č. X. na sumu 98 188 Sk, splatnú 11. mája 2001 a dňa 20. augusta 2001 na faktúru č. X. na sumu 135 300 Sk, splatnú 4. októbra 2001, pričom už v čase prevzatia tovaru vedela, že dlžnú čiastku za tovar neuhradí, čím spôsobilá spoločnosti O., IČO: X. škodu vo výške 433 409 Sk,

15/

dňa 15. marca 2001 na faktúru č. X., splatnú 30. apríla 2001 prevzala v sídle spoločnosti S., rôzny textilný tovar v celkovej hodnote 89 110 Sk dlžnú čiastku za prevzatý tovar neuhradila, pričom už v čase jeho prevzatia vedela, že dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobilá spoločnosti S., IČO: X. škodu vo výške 89 110 Sk,

16/

dňa 3. apríla 2001 uzavrela v R. kúpnu zmluvu s firmou L., na základe ktorej dňa 3. apríla 2001 prevzala na presne nezistenom mieste, pravdepodobne v R., umelé kvety a doplnky, a to na faktúru č. X. na sumu 32 032,80 Sk, splatnú 7. mája 2001, dlžnú čiastku za prevzatý tovar neuhradila, pričom už v čase jeho prevzatia vedela, že dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobilá L., IČO: X. škodu vo výške 32 032,80 Sk,

17/

dňa 21. júna 2001 prevzala v sídle spoločnosti V. rôzne druhy textilného materiálu, a to na faktúru č. X. na sumu 87 120 Sk, splatnú 5. júla 2001, dlžnú čiastku za prevzatý tovar neuhradila, pričom už v čase prevzatia tovaru vedela, že dlžnú čiastku neuhradí, čím spôsobila spoločnosti V., IČO: X. škodu vo výške 87 120 Sk,

18/

dňa 17. augusta 2001 uzavrela v R. kúpnu zmluvu so spoločnosťou O., na základe ktorej prevzala textilnú metráž, a to dňa 22. augusta 2001 na faktúru č. X. na sumu 81 986,40 Kč, splatnú 22. októbra 2001 a dňa 9. októbra 2001 na faktúru č. X. na sumu 166 697,30 Kč, splatnú dňa 9. decembra 2001, pričom už v čase prevzatia tovaru vedela, že dlžnú čiastku za tovar neuhradí, čím spôsobila spoločnosti O., Identifikačné číslo: X. škodu vo výške 248 683,70 Kč, v prepočte 319 749,76 Sk,

19/

dňa 18. februára 2002 prevzala v K. – v sklade výrobného družstva V., rôzne druhy textilného materiálu v celkovej hodnote 82 565 Sk, a to na faktúru č. X., splatnú 5. marca 2002, pričom už v čase prevzatia tovaru vedela, že dlžnú čiastku za tovar neuhradí, čím spôsobila družstvu V., IČO: X. škodu vo výške 82 565 Sk,

čím spôsobila celkovú škodu vo výške 4 907 463,10 Sk.

Okresný súd obvinenej I. C. podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. za použitia § 35ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov nepodmienečne. Podľa § 39a ods. 2 Tr. zák. ju súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do I. (prvej) nápravno výchovnej skupiny. Súčasne okresný súd podľa § 287 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (Trestný poriadok) uložil obvinenej povinnosť nahradiť družstvu V., IČO: X. škodu vo výške 380 890 Sk (12 643,33 €), poškodenej I., IČO: X. škodu vo výške 48 426,50 Sk (1 607,47 €) a spoločnosti S., IČO: X. škodu vo výške 74 110 Sk (2 460 €).

Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 29. septembra 2010, sp. zn. 2To 67/2010, na podklade odvolania podaného obvinenou I. C., zrušil rozsudok okresného súdu, pričom potvrdil výrok o vine, treste aj náhrade škody a upravil iba skutkové vety tak, ako to

vyplývalo z potreby úpravy pri prepočte slovenskej koruny na euro. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa plne stotožnil so závermi okresného súdu.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podala obvinená prostredníctvom svojej obhajkyne dovolanie z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinená v dovolaní podrobne rozoberala skutkový stav zistený okresným súdom a následne potvrdený krajským súdom, najmä namietala výšku škody ustálenú uvedenými súdmi. Poukazovala na dôkazy, ktoré podľa jej názoru vylučujú úmyselné konanie tak, ako ho ustálili oba sudy. Namietala aj odôvodnenie rozsudku krajského súdu, podľa ktorého aj po tom, ako sa dostala do finančných problémov, nadväzovala kontakty s novými firmami, od ktorých odoberala tovar, ale následne zaň nezaplatila. Nakoľko jej však dovtedy platili odberatelia riadne a včas, nemohla ani len predpokladať, že si svoje záväzky voči nej nesplnia, a teda ona nebude mať dostatok finančných prostriedkov na zaplatenie svojim dodávateľom. Mala za to, že jej konanie nebolo možné posúdiť, ako trestný čin podvodu, ale ide len o obchodnoprávne vzťahy medzi obvinenou a jej dodávateľmi.

Obvinená v dovolaní ďalej namietala aj rozhodnutia súdov v zmysle § 287 ods. 1 Tr. por. Dôkazmi bolo jednoznačne preukázané, že poškodení si škodu uplatňovali v občianskom súdnom konaní, v rámci ktorého boli vydané v ich prospech právoplatné rozhodnutia a svoje pohľadávky si voči obvinenej vymáhajú prostredníctvom exekučného konania. Vzhľadom na uvedené považuje rozhodnutia okresného aj krajského súdu vo výroku o náhrade škody v rozpore s ustanovením § 46 ods. 4 Tr. por., v zmysle ktorého návrh na náhradu škody nemožno podať, ak bolo o nároku už rozhodnuté v občianskom súdnom konaní alebo v inom príslušnom konaní.

S poukazom na vyššie uvedené okolnosti obvinená navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 Tr. por. vyslovil porušenie zákona, zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 29. septembra 2010, sp. zn. 2To 67/2010, ako aj rozsudok Okresného súdu Ružomberok zo dňa 11. decembra 2009, sp. zn. 1T 118/2007 a v zmysle ustanovenia § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal súdu prvého stupňa vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu sa vyjadrila aj prokurátorka Okresnej prokuratúry Ružomberok, ktorá považuje dovolanie obvinenej za nedôvodné a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 29. septembra 2010, sp. zn. 2To 67/2010, za správny a zákonný.

Najvyšší súd ako súd dovolací primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.) v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie je splnený dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obvinená v princípe namietala zistený skutkový stav, predovšetkým vo vzťahu k výške škody ustálenej okresným aj krajským súdom.

Vykonávanie dôkazov a ich hodnotenie sa v plnom rozsahu vykonáva v rámci konania pred súdom, a to príslušnými procesnými súdmi ako v prvom stupni, tak aj v konaní o riadnom opravnom prostriedku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú na preskúmanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného skutku; dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok môže viesť len k skúmaniu, či boli splnené dôvody vyjadrené v ustanovení § 371 Tr. por.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvinenou a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvinenej, nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. (nesprávne právne posúdenie zisteného skutku), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvinenej, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jej prospech.

K námietke obvinenej týkajúcej sa výroku rozsudku krajského súdu o náhrade škody dovolací súd uvádza, že uvedené námietky nemožno uplatniť ako dôvod dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin, alebo že išlo o iný trestný čin. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho

ustanovenia sa rozumie najmä nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), zániku trestnosti činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Nakoľko ustanovenia o náhrade škody majú procesnoprávnu povahu, nemožno ako dovolací dôvod aplikovať ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolaciemu súdu neuniklo pochybenie okresného súdu (a následne aj krajského súdu), keď obvinenej za pokračovací trestný čin uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Uvedeným pochybením síce došlo k porušeniu Trestného zákona v ustanovení § 35 ods. 1, avšak s poukazom na ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por., podľa ktorého dovolací dôvod podľa odseku 1 písm. i/ nemožno použiť, ak zistené porušenie zákona zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného. Najvyšší súd konštatuje, že okresný súd sa pri určovaní výšky trestu podľa § 250 ods. 5 Tr. zák. pohyboval v rozmedzí 5 až 12 rokov a obvinenej uložil trest odňatia slobody na dolnej hranici uvedenej trestnej sadzby. Z uvedeného vyplýva, že pochybením okresného ako aj krajského súdu sa postavenie obvinenej zásadne neovplyvnilo.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvinenou, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu o dovolaní nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. mája 2011

JUDr. Jana S e r b o v á , v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová